

quar) & inter viandum cantillantes. Errori ansam præbuit cantus qui inter, propter, & præter viam, & tamen non vident isti peccare se ἐκ τῆς ἀλλήλου. Quid enim esset μέλος ᾠδῶν, nisi ᾠδὴ μελική? Sanè ἐν δὲ δούρῳ. & quisquis ultra pertendet in hisce nugis otium terens, negotiū sibi soli facesset, & hircum, vt est in Prouerb. mulgebit, præter iacturam existimationis suæ. Lego autem pauld post non ἐξερπύση sed simpliciter ἐρπύση θύραζε, vt constet suis numeris postremus versus τῆς ἰαμοσποροχαμῶν.

Σχόλια. Μῶν δ' ἀπολόγησε [ὡς ἐμπαδάς.] ἐκ τοῦ εἰκότος πλεῖ τοῦ γέροντος ὅτι τῶν ἐνδόν εὐπερίβω τεμαίρεται βυβανίῳ ἢ τὸν βυβανῶν ἀλοῖν. Αλλ' ὅποτε ἡ γου ὅποτε μετὰ τῆς τοῦ διακρίνει παρεκάλει αὐτὸν τις, ὅπως ἀν μὴ εἰδῆ εἰ δὲ τῆς ὀφθαλμῶν, κατὰ κύπλων, λίθου ἔφευξε ἔλεγε. παροιμία δ' ἔστιν ὅτι τῆς ἀδωάτων ἡρέσται. Τὸ λίθον ἔφευξε. ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλωίεις. καὶ χύτραν ποικίλλεις. καὶ εἰς ὕδωρ χράφεις. Ἐλθίσοπα λευκάνεις, καὶ τῆς θαλάσσης σπειρεῖς, καὶ τὰ τρωάτω. Διὰ τὸν χθεισὸν ἀνθρώπον.] σοχάζεται ἐτίραν πρὸ φασιν καὶ ὡς κεινομήτος τινὸς καὶ διαφύροντος ἢ διην, ἀναξίως φασὶν αὐτὸν ὠδωνηθῆναι. Τὰ ἴν Σάμω.] τῶν Σάμω, ἐνεαχαιδεκάτῳ ἔτει πρότερον ὅτι Πειρικλῆς ἄρχοντας γέρονε. Μιλησίων γάρ ποτε καὶ Σαμίον μαχομένων, Ἀθλιῶσι κατὰ κληθέντες ἐπὶ Μιλησίων εἰς συμμαχίαν ἐπεστράτευαν καὶ τῆς Σαμίον, Πειρικλῆς ἡγεμῶν τῶ Ἐανθίππε, κακῶς ἢ διατεθέντες Σάμιοι, ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Περσῶν ἐπελθεῖν. καὶ δὴ τὸ μαθόντες Ἀθλιῶσι, τεύχεῖς πολεμικὰς κατ' αὐτῶν κατεσκεύαζαν, Πειρικλῆς εἰσπληθύνει αὐτῶν. τὸ ἢ μαθόντες Σάμιοι, μηχανώ τινα κατεσκεύαζαν κατ' αὐτῶν. ὡς μαθόντες Ἀθλιῶσι ἐπὶ τινος Καρυσίωτος, ἐφυλάξαντο, καὶ Σάμιοι μὴ κακῶς διέθηκαν. τὸν ἢ Καρυσίωτα ἐτίμησαν σφόδρα καὶ τῶ ἡγεμῶν. καὶ τὸ αὐτῶν πολιτείας ἡξίωσαν. ὡς οὐκ τινὸς ἐξαπατήσαντες καὶ εἰπόντος ἐαυτῶν ἢ μιλυντῶ τῶ σκαίου ἡμέρας ἢ Σαμίον καὶ εὐξέ τὸτο ὀπλοῦθέντος, φασὶν ὠδωνηθῆναι τὸ Φιλοκλέωνα, ὡς τὰς κατὰ σκίους μάλλον χαίρειναι. Αλλ' ὠ γὰρ ἀνίστατο.] πρὸς τὸν Φιλοκλέωνα φασὶ. παχὺς δ' ἐπὶ πλόσιος. ἐκ τῆς τοῦ ἐναντίου λεπίδος τῶς πέντε φασὶν. Ἐχυτείας] ἀντὶ τῶ φονεύσει, ἐκ τοῦ παρεπομῆτος. καὶ ἐχύτεται αἱ τῶς χόας τῶς τελευτησάντων ὀπφέρουσαι. Μίνως ἢ πρὸ νόμου. ἔλεγον ἢ καὶ τὸ βλάψαι κατὰ χυτείας ὡς ἐτέρωθι Δεισοφάνης. ἐχυτείας ἢ λέγεσθαι καὶ ὄλαι τὸς ἐναγῆς καθαίρειν, αἶμα ὀπφέναι ἰερείς καὶ τῶς φρῶντες, ἐτι γινώσκαι καὶ τῶς μάας τῶς ἐπιθείας ἐν χύτρας τῶ βρέφει.

CHRIST. Μῶν δ' ἀπολόγησε] Mirantur quid ita diu domi desideat Philocleon, coniciuntque aut amissionem crepidarum aut pedis offensionē (nam de pede δ' ἄκτυλον accipio) quæ tumorem calcanti conflauerit, aut inguinis dolorem, quod senibus sæpè vsu venit. Atque hæc quidem de corporis accidentibus. Aut de animo coniectant, &

A quia norunt ipsum asperissimum & omnium immittissimum iudicem qui nunquam misericordia flectatur, suspicantur animi inconstitiam ex euasione rei cuiusdam qui beneuolentiam suam erga populum Atheniensem probans, Samiorum consilia retexerit, atque hinc illas Philocleonis lachrymas & dolorem fortassis erupisse, quia semper ad condemnandum, nunquam ad absoluedum reum sit paratus. Ἄθρον ἔφευξε] Prouerbum est in eos qui aliquid frustra nituntur, simile illis, laterē lauas, ollæ pigmenta addis, in aqua scribis, Æthiopiē dealbas, in mare semetem iacis, & similia. Hic autem irritus est labos lapidem vel laterem coquere, qui quo magis coquitur eo magis durefcit. Apud Hesychium male coaluerunt duæ voces & mendosè. Itaque pro λιθονηξίς legèdum vt hic λιθον ἔφευξε. Theocritus in idyllio Gratiarum inter ἀδωάτω etiam scripsit νίξεν πλίνθον, vt diximus ad eum locum. Τὰν Σάμω] Milesij cum Samiis bellum gesserunt, & quum inferiores essent, accersuerunt auxilium Atheniensium, qui quadraginta nauibus cum imperatore Pericle Xanthippi filio missis Samo vrbe potiti sunt, & statum popularem constituerunt obsidibus acceptis & Lemni collocatis. Postea cū Samij defecissent ad Regem barbarū (Persarū puto) rursum Athenienses duce eodē Pericle triremes bellicas plures instruxerūt & beneficio Carystionis cuiusdā qui cōsiliū ipsis Samiorū aperuit, victores euaserūt, & ad deditiōnē murorūque destructionē Samū coegerūt. Cau-

C fa autē belli inter Milesios & Samios, Priene fuit, vt videre est apud Thucydidē in primo Cōmētario. (sic enim εὐχραφῶ vocare possumus) de bello Peloponnesiacō. paulo post vbi legitur ἀνὴρ τυχὺς legèdum proculdubio censui παχὺς, & postea sic repperi scriptum in exemplari Veneto. per παχῶν autem πλόσιον innuit, vt contrā pauperes vocant tennes & λεπλοῦς, vt non immerito apud Romanos Crassus dictus fuerit diues. Sic Herodotus in v. Musa ἀνδρας τῶν παχίων potentes dixit. Εχυτείας] Quæ mortuis inferias dabant, & quæ piaculares purgabant, (velut Circe Iasona & Medeam apud Apollonium) victimæ sanguinem immolantes, deinde præfixæ, & quæ obstetrices exponebant in ollis infantes dicebantur ἐχύτεται, vel Platone teste in Minoe. Hinc factum, vt ἐχυτείας pro φονεύειν usurpatū sit. Sed hoc loco nihil aliud puto esse quàm conficere & macerare. Scholiastes Græcus à nostro Comico scribit ἀβι dictum κατὰ χυτείας pro βλάψαι, quod hic valere puto, atque vt dixit Ennius de curā, Quæ nūc te coquit & versat sub pectore fixa, sic arbitror ἐχυτείας dictum coquere in olla, id est dolore afficere & velut conficere.

D

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Πῶ. **Υ** Παγ' ὦ παῖ ὕπαγε.
 Εὐελήσας ἢ μοι οὐδ' ὦ
 Πάτερ ἰδ' ὅτι δειδῶς
 Χο. Πάνυ γ' ὦ πατρίον. ἀλλ' εἰ-

Σχόλια. Ὑπαγε] εἰς πλεῖ οὐκ ἂν δηλονότι ὡς κατὰ σφαιρῶν αὐτῶν. πατρία δ' ἐπὶ πάτερ.

CHRIST. Ὑπαγ' ὦ παῖ] Adhuc hæc à choreo dicitur, & puerorum persona quæ hic in Germanica editione apposita est, transferenda ad fe-

ΗΟΜΟΕΟΣΤΡΟΦΗΑ.

Pv. **Α** Bi abi nunc puer.
 Age, si quid pater exte
 Cupiam, perficiēsne?

G CH. Faciam ὁ πύσε, sed inquæ,
 quentem versum ἐδελήσεις, vt & rectè distinguitur in Venetis libris. In bene autem senes, facessere pueros, & domum redire, quandoquidem ipsi cōstitere ante fores Philocleonis.